

V pojetí českého právního řádu je alkoholický nápoj charakterizován jako lihovina, víno nebo pivo, ale též jako nápoj, který nespadá pod žádnou z jmenovitě uvedených skupin nápojů, ale obsahuje více než 0,5 objemového procenta alkoholu¹. Za návykovou látku jsou v právním řádu České republiky označovány omamné a psychotropní látky uvedené v příloze 1 až 7 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách². Bez ohledu na uvedené je možné návykové látky zařadit do čtyř skupin a to látky v lékařství neužívané a potenciálně velmi nebezpečné ve smyslu závislosti; látky v lékařství užívané a současně potencionálně nebezpečné pro vznik závislosti; látky v lékařství užívané, ale s menším rizikem vzniku závislosti; látky ostatní, které nejsou považovány za schopné vyvolat závislost. Úlohu regulace požívání alkoholu a jiných návykových látek spatřuji především v ochraně veřejného zdraví. V okamžiku, kdy by užívání alkoholických nápojů a jiných návykových látek nebylo státem regulováno, mohlo by dojít k ohrožení zdraví široké populace, zejména by byla ohrožena mládež a její zdravý vývoj.